

Ѽ ПОМНИ

Любов плаха, простри ръце, ела!
Не остана време, не остана зов,
за земно привличане благослов
над две изписани листа - песен
под небесния свод навъсен...
Ела!

Вселената ти,
екстравагантна изкусителка, стене
разбита на хиляди пратеници космични.
Не открива дори къс от сърце разнебитено
за първоплесен, прероден живот...

Любов! Ела!
Нали бяхме вретени, бременни
и гумите бяха закон писан?
Подпечатан домът ни звезден - взаимност
сред пространство звездно завинаги!
И след живота странния покой...
С покой орисан! Ела!

Нали, Великденско пъстро яйце
изписахме-иск до Бога!
И счупихме за мощ - Възкресение Господно!
И питка с късмет- сребро, омесена
рачупихме по Коледа в полунощ
под пламъка на свещ църковна?!
Лумнала до полуда от любов!
Лумнала до полуда!

Любов плаха... Помни!
Време е да се събуждам до теб!
Стара е любовта, откакто свят светува...
Няма да изчака поредна молба да падне
на колене от молитвата ми идилична...

Ще ни обсеби любов космична!
Неразгадана... Непонятна. Тогава...
В презръдките си ще си разкажем
за милионния фалшив любовен вик
и отшелническият ни пра, пра-живот...
И пак ще се презръщаме с ръцете си!